

Výsledková listina 2019 – 1. ročník

Do mezinárodní literární-výtvarné soutěže

„Tož to je hezký!“ - Být Čechem

kterou organizovala Česká škola bez hranic Rhein-Main (dále jen ČŠBH), dorazilo celkem 44 prací z různých koutů světa.

Složení poroty, která zasedla v sobotu 18.05.2019:

spisovatel a karikaturista **Pavel Taussig**

předsedkyně představenstva spolku Vita Bohemica **Barbora Navrátilová Štursová**

za zřizovatele a správce ČŠBH Rhein-Main neziskové nestátní organizace centrum gUG **Jana Janoušková**

ředitelka ČŠBH Rhein-Main **Kateřina Spiess-Velčovská**

vyučující ČŠBH Rhein-Main **Alena Hrádková**.

„Tož to je hezký!“ – Být Čechem 2019

I. kategorie (výtvarné práce do 6 let)

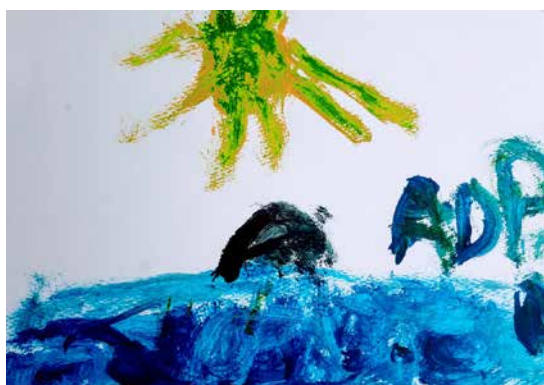
1. místo **Noel Ozaki, Offenbach** (Brouček)

2. místo **Eli Černušáková, Bekkestua** (Norská zima a český sněhulák)

3. místo **Adam Dreiseitl, Oslo** (Praotec Čech na Řípu)

„Tož to je hezký!“ – Být Čechem 2019

II. kategorie (výtvarné práce dětí 6–11 let)

1. místo **Marie Paire, Paris** (Maruščin sen o Karlově univerzitě)

2. místo **Tonda Polák, Frankfurt am Main** (Všichni jdou do Česka a chtějí tam žít)

3. místo **žáci ČŠŽ J.A. Komenského z Daruvaru – Emili Halupová, Taša Medakovičová, Nikolina Volšanská a Patrik Vacka** (České dožínky v Chorvatsku)

ČESKÁ ŠKOLA
TSCHHECHISCHE SCHULE
RHEIN-MAIN

„Tož to je hezký!“ – Být Čechem 2019

II. kategorie (literární práce dětí 6–11 let)

1. místo **Jan Rekstad, Oslo** (Tož to je hezké...)

Tož to je hezké být Čechem!

Já jsem stejně rád Čechem i Norem, protože je to vlastně legrace. Ve škole jsem tam Nor, co každý všude neobdílá na školních a mluví divným jazykem. Sotva kdo ví, že je to čeština, ale já se jen směju, protože můjlem všechny děti ze školy taky umí nějaký jiný „divný“ jazyk. V mí katolické škole v Oslo mám spolužáky z celého světa, z Asie, Afriky, Evropy i z Ameriky.

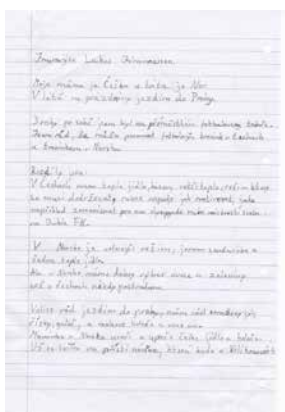
Taky je to legrace, když máš norský taneček zkoušíš mluvit češky, a když se mne lidé v Norsku ptají, jak se říkáme abych češky, a když se otáča z Česka pít, jestli mu se trochu míňtím zapřít na norskou lyžinu. Vždycky je roztuka jiná, když j zpívám, ale taky je vždycky trochu sporná, ale to děti nikdy nepoznají a pokazí nám to až maminka, co tomu bohužel rozumí.

Když jsem v Norsku, cítím se být z 50 % Norem a z 50 % Čechem, protože mám českou maminku a norského tatínka. Když ale jdu na přízdniny do Česka, cítím se už ve vlaku na letišti z 51 % Čechem, a už se moc těším na babu a na dědu v Česku. Když přistáváme na letišti Václava Havla v Praze, jsem už úplně Čech. To se ale rychle změní, když pojdeme české mamě a ti volají „hele tam jsou NORŠANI!“

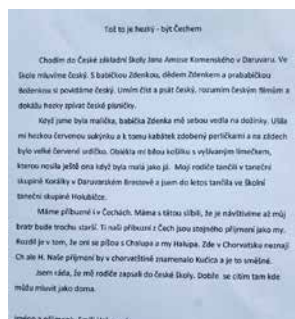
Na nástupce u přehrady jsem si přečetl, že v ní říje kapr obecný, ale taky sumec velký... Trochu se tam bojím koupat, a moc nepomáhá, když na mne ze břehu pokřikají, že sumec „stejně žere jasnou Nory“. Ale pít kofolku v kiosku u přehrady taky není špatný!

Přaha je taky legrace a dohodováni. Vždycky tam je místo, kde jsme nebyli, a vždycky tam je cukrárna Světozor, kde jsme byli docela bohatší. Taky se cítím Čechem, když mám maminka tři české blůničky. A taky když se na zahrádě u babu a dědu koupeme nebo jíme maliny a jiný leni dobroty.

2. místo **Lukas Johannessen, Oslo** (Tož to je hezký! – Být Čechem)

3. místo **Emili Halupová, Daruvar** (Červená sukýnka musela být)

ČESKÁ ŠKOLA
TSCHHECHISCHE SCHULE
RHEIN-MAIN

„Tož to je hezký!“ – Být Čechem 2019

III. kategorie (smíšená, literární a výtvarná díla žáků 12–16 let)

1. místo **Eliška Hlaváčková, Neu-Anspach**

(literární útvar comics Proč jezdíme nejradši do Česka a nikam jinam)

2. místo **Julie Rekstad, Oslo** (literární dílo: Tož to je hezký!)

Tož to je hezký být Čechem!

Julie Rekstad (14 let)

Začíték znám z vyprávění. Všechno prý začalo v roce 2004 na palubě ruského letadla Tu-154 cestou do Moskvy. Byly mi tři týdny a vůbec jsem nevěděla, že mám českou maminku a norského tatínka, kteří na mě budou mluvit každý svoje řeči, a že za pár let budu mluvit na pískovité rusky a poudějí i německy. Po šesti letech v zahraničí jsme se nastěhovali zpátky do Norska, ale nikdy jsem nepředtala mluvit s maminkou domněle a jezdí za rodinou z Prahy o prázdninách do Česka. Moje norskoo-česká identita má svoje výhody i nevýhody.

Babička říká, že polévka je grunt, ale když jsem jedla trochu zvláštní učištěle v Norsku vysvětlila, že se v Česku dává polévka jako první chod, zepjala se mě, jestli je moje maminka nezaměstnaná, když má tolik času nám vařit dvoje teplé jídlo. V Norsku se totiž jí teplé jídlo jenom večer a polévka se dává jako hlavní chod s chlebem. V Česku říká, že polévka je grunt, a v Norsku se zase říká, že se děti rodí už v lžičce na nobelích. Pořádne bytovat má naučil ovšem české prarodiče.

Když mluvím o lžičkách, mám pro vás ještě jednu takovou historku. Když mi bylo asi tak 9, jela jsem v Česku poprvé na tábor. Ten tábor měl křesťanskou atmosféru, s norským tatínkem, který se mezitím naučil česky, jsem si musela vyrobit seznam jmen postav v mostě a jak se jím říká v Česku, aby nedošlo k nedorozumění. Nedorozumění bylo stejné, protože když se české děti dozvěděly, že nebyl v Česku ale v Norsku, byla jsem kromě Harryho Pottera hlavní atrakcí. Aji dopřeli, co tam pracovali, si tak trochu myslili, že tady v Norsku bydlíme v iglú, lovíme soby a lyžujeme do školy. Když na konci týdne měl každý všem napsat malý pozdrav, dostala jsem samé papírky typu „pozdřav ode mě králově“ a „at'š' nemí lední medvěď“.

Jak jsem vám už řekla, jezdím do Česka skoro každé prázdniny a to probíhá takhle: nejdřív letíme letadlem z hlavního města Norska Oslo do Prahy. Pak jedeme autobusem na nádraží. Ide nastoupíme na vlak Regiojet (ten má mimochodem výborný dort za 9 Kč), který nás

3. místo **Alexandra Neuhaus, Kelkheim**

(výtvarné dílo: Tož to jsme my – malá zemička, ale chytrá hlavička a šikovná ručička)

ČESKÁ ŠKOLA
TSCHHECHISCHE SCHULE
RHEIN-MAIN